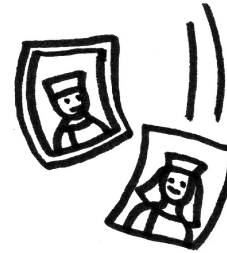

DE FOTOMUUR

Als je het bezoekerscentrum binnenkomt, zie je rechts een rode kubus met allemaal foto's. Op deze foto's staan soldaten die begraven liggen op Lijssenthoek Military Cemetery.

In één van de wanden van de kubus zit een computerscherm. Dit is de **scheurkalender**. Elke dag wordt er een verhaal van een slachtoffer verteld.

Vandaag,/...../..... gaat het over

.....

beroep:

land/geboorteplaats:

.....

leeftijd bij overlijden:

Wat weten we nog over deze persoon?

.....

.....

Weten we hoe hij gestorven is?

.....

.....

Weten we iets over de mensen die hij achterlaat?

.....

.....

Bekijk de foto eens goed. Hoe ziet hij/zij eruit?

Onderlijn de woorden die passen bij deze foto.

KLEDING?

Uniform – beste pak – hoed – pet – kepie – muts – pluimen – das – eretekens op de kraag – medailles – losjes – strak – handschoenen – geweer – sabel.

UITERLIJK?

Lang haar – kort haar – pommade of brillantine (vet waarmee vroeger het haar op het hoofd werd 'geplakt') – opvallende wenkbrauwen – snorretje – grote snor – hangsnor – walrussnor – baard(je) – netjes – slordig – oud – jong – piepjong – knap – vreemd.

MANIER WAAROP HIJ/ZIJ KIJKT?

Fier – afwezig – starend – bang – boos – tevreden – ongerust – eenzaam – angstaanjagend – gelukkig – verlegen – slim – dapper.

Waarom zou hij/zij denken?

.....
.....
.....

Weet je dat een foto vroeger veel kostbaarder was dan vandaag? Foto's werden alleen bij zeer speciale gelegenheden genomen. Wanneer je een foto liet maken, deed je je beste kleding aan. De allereerste foto werd gemaakt in 1826. Vroeger duurde het maken van een foto ook langer dan nu. Je moest een hele tijd doodstil staan, anders mislukte de foto. Daarom hebben deze portretten ook zo een vreemde, sturende blik.

Druk nu op de printknop of noteer waar het graf van deze persoon zich bevindt. Dan kan je straks op de begraafplaats zijn graf zoeken.

We hebben zeven portretten voor jullie uitgekozen. Hieronder vind je een profieltekening en een briefje van de soldaten. Lees het briefje en kijk goed naar de schets. Kan je ze alle zes terugvinden op de fotomuur?

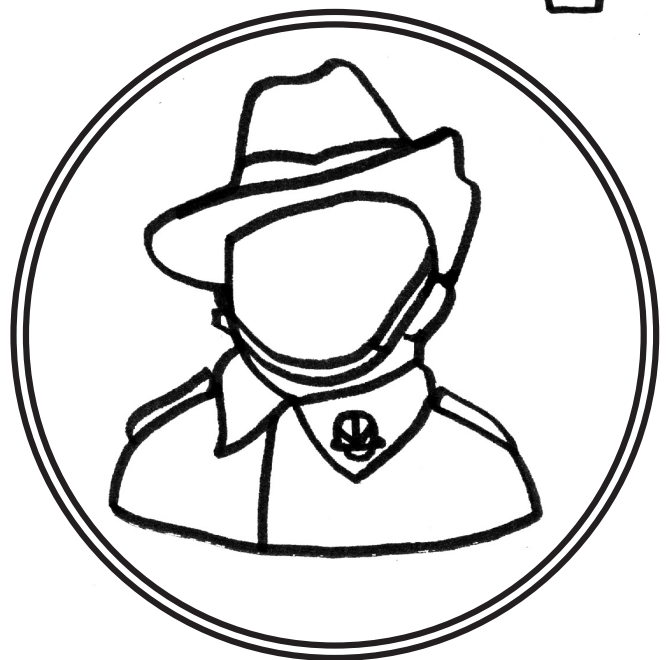
JAMES AGNEW (SCHOTLAND/AUSTRALIË)

Hi,

Mijn naam is James. Ik ben geboren in Schotland. Voor ik opgeroepen werd om te vechten, studeerde ik kunst aan de universiteit van Melbourne in Australië. Vanaf 1915 deed ik dienst bij de ambulancedienst. Je ziet het teken van Australië op de kraag van mijn uniform. Ik was best dapper en kreeg verschillende medailles.

Ik raakte gewond aan mijn hoofd en been terwijl ik met een gewonde op weg was naar mijn post. Ik overleed op 29 september 1917 aan mijn verwondingen. Ik was toen 24 jaar.

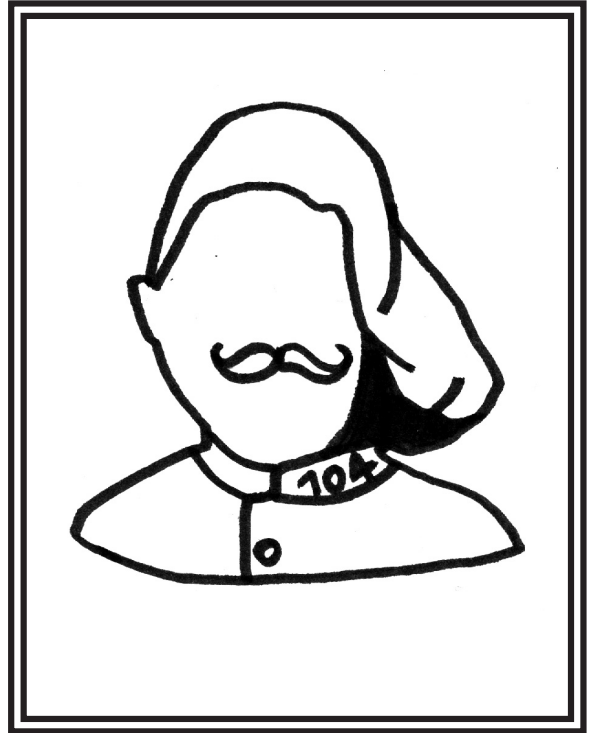

JULES MOUGEOT (FRANKRIJK)

Bonjour,

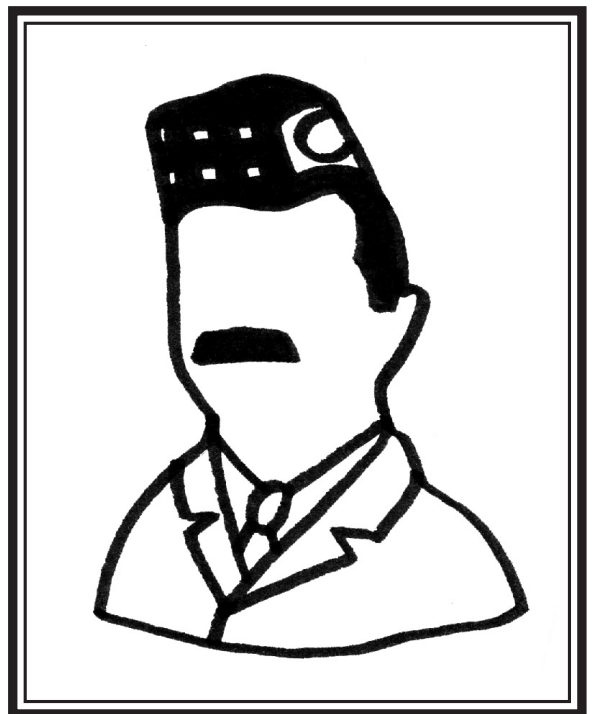
Vind je niet dat ik er typisch Frans uitzie met mijn baret en borstelsnor? Mijn naam is Jules en mijn vrouw heet Marie. In 1915, vlak voor ik naar het front moest, werd ons dochtertje Paulette geboren. Ik was hoefsmid, een belangrijke taak in het leger. We gebruikten immers nog veel paarden. Mijn stamnummer was 104. Dat kan je zien op mijn uniform. Enkele maanden voor het einde van de oorlog raakte ik gewond en ik overleed in Lijssenthoek.

WILLIAM MARSHALL (CANADA)

Hi!

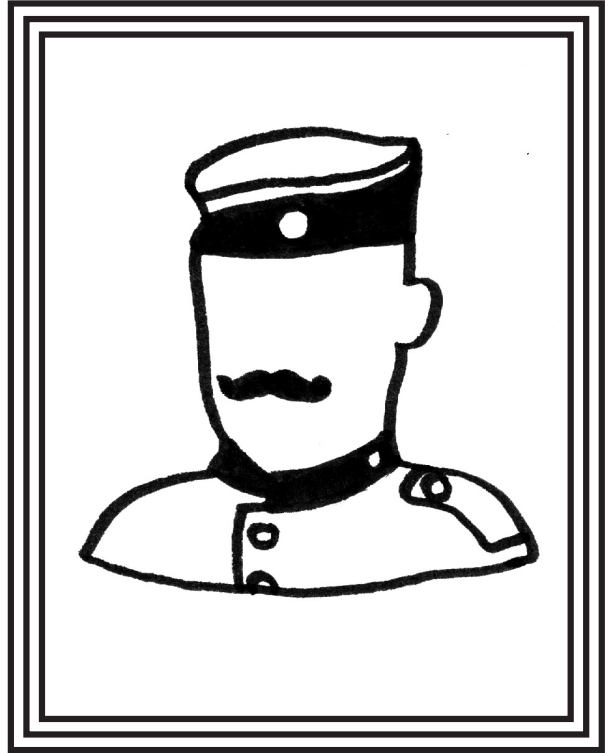
Ik ben William. Ik ben geboren in Canada. Voor de oorlog was ik daar onderdirecteur van de stokerij 'Royal Distillery'. Ik heb een broer en een zus. Voor de Eerste Wereldoorlog deed ik al 21 jaar dienst in het leger en vocht ik onder andere in Zuid-Afrika. Op deze foto draag ik onder mijn jas een hemd en een das. Op mijn muts zie je een (rood-witte) ruit. Toen ik in 1914 vertrok naar Europa werd ik eerst benoemd tot majoor en later tot luitenant-kolonel. Maar ik vocht steeds in de frontlinie samen met mijn soldaten. Ik werd in de lente van 1916 in een gevecht doodgeschoten. Ik was toen 45 jaar oud. Ook mijn broer zou de oorlog niet overleven.

MAXIMILIAN HÖGNER (DUITSLAND)

Hallo,

Ik heet Max en kom uit Duitsland. Voor de oorlog werkte ik als schrijnwerker en postbode. Ik ben getrouwd met een prachtmeisje dat Balbina heet. Tijdens de oorlog vocht ik als soldaat in het Duitse leger. Ik verdiende een IJzeren Kruis (2de klasse). Ik werd gevangengenomen door het Engelse leger. Ik geraakte gewond door een granaatontploffing en kwam terecht in het hospitaal van Lijssenthoek. Hier overleed ik aan mijn verwondingen. Ik was toen 36 jaar oud.

NELLIE SPINDLER (ENGELAND)

Hello!

Ik ben Nellie en kom uit Engeland. Mijn vader is inspecteur bij de lokale politie. Ik heb twee zussen en één broer. Voor de oorlog volgde ik een opleiding verpleegkunde en werkte ik in een militair hospitaal in Engeland. Ik draag een bril en op mijn hoofd een kapje. Ik werkte in het militair hospitaal van Brandhoek, hier vlakbij. Op 21 augustus 1917 werd het hospitaal gebombardeerd. Ik werd gedood terwijl ik sliep. Ik ben de enige vrouw die op deze begraafplaats ligt.

EDWARD ANDERSON (ENGELAND)

Hallo,

Mijn naam is Edward, maar mijn vrienden noemen me Dits. Ik kom uit het Engelse Essex. Voor de oorlog was ik schrijnwerker. Maar mijn grote passie is voetbal! Je kan op de foto zien dat ik een echte sportieveling ben. Ik was kapitein van het Leigh Road voetbalteam. In het leger doe ik dienst als geniesoldaat bij de eenheid 'Royal engineers'. Dat betekent dat ik allerlei klussen uitvoerde bij het bouwen van loopgraven, bruggen of kampen. Ik werd doodgeschoten in december 1915 en werd begraven in Lijssesthoek.

Dit zijn maar 6 verhalen van de duizenden verhalen die hier verteld kunnen worden. Op de begraafplaats liggen immers meer dan 10 000 soldaten begraven.

Ken jij zelf iemand die een oorlog heeft meegemaakt?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Ken jij iemand die zijn familie heeft moeten achterlaten om te gaan vechten?

.....
.....
.....
.....
.....
.....

**FOTOPROJECT 'LIJSSENTHOEK
MILITARY CEMETERY NEEDS YOU'.**

Het bezoekerscentrum is nog steeds op zoek naar de foto's van soldaten op de begraafplaats. De nieuwe foto's worden verzameld en bijgekleefd op de fotomuur.